

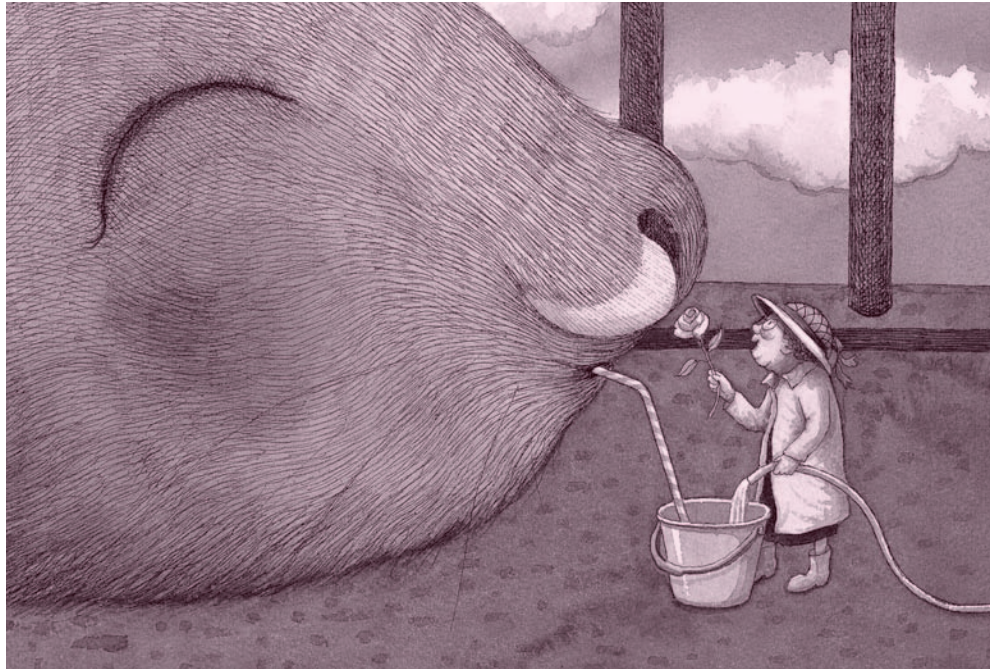

Sageli läksime siis kahekesi metsa mängima.

Mängides ei märganudki me, kuidas aeg möödus, ja unustasime isegi koju õhtust süüa minna.

Roosilõhn, mida ma tollal tundsin, on mul veel praegugi selgesti meeles.

Pimedas, tähtede valgel, mängisime me peitust ja mu vari oli suur nagu hiiglane.